

Ganzenerreur

Foto: Marco de Swart

Peter Groenendijk [journalist, AD Rotterdams Dagblad; p.groenendijk@ad.nl]

Het was op een zonnige donderdagochtend in juni toen de Rotterdamse gemeenteraad debatteerde over ganzenerreur. De term is niet van mij: als politiek verslaggever gooi ik er heus wel eens een hyperbooltje tegenaan om de lezer wakker te houden, maar deze kwam toch echt van de grootste partij in de gemeenteraad.

'De stad wordt overlopen door gakkende ganzen', stond in de debataanvraag die Leefbaar Rotterdam-raadslid Vanessa Bruin een paar dagen eerder had opgesteld. 'De ganzen poepen overal en zorgen voor onwils veel overlast. Veel bewoners ergeren zich groen en geel aan de ganzenerreur.' Tijd voor actie van de wethouder, dus.

In de raadzaal deed Bruin zelf alvast een voorschotje. De huidige aanpak schiet duidelijk tekort, stelde ze: het werd tijd voor 'aanvullende, inventieve maatregelen', zoals een 'ganzenfluisteraar die ze meelokt naar het ganzenparadijs'. "Begrijp me goed, ik vind ganzen leuk om naar te kijken. Maar de voetpaden liggen vol met poep. Mensen rijden er met hun scootmobiel door, het gaat zo je huis in."

Ook de rest van de nieuwe Rotterdamse coalitie bleek zich druk te maken om de kwestie. Namens D66 stelde Ingrid van Wifferen dat vooral de grauwe gans een 'notoire overlastgever' is. En Marika Abrahamse van de VVD was ook bezorgd over de vogelgriep die ganzen kunnen meedragen, 'waardoor slechtvalken worden getroffen en kunnen doodgaan'. Het was duidelijk: de politiek was er klaar mee. De Rotterdamse gans had een probleem.

Op zijn vaste plekje links achterin de raadzaal zat Ruud van der Velden zich inmiddels al twintig minuten zichtbaar op te winden. De voorman van de Partij voor de Dieren in Rotterdam - ook voorzitter van de landelijke partij - was er nu wel klaar mee. "Vogelgriep?", bromde hij in de microfoon. "Die wordt veroorzaakt door de bio-industrie, mevrouw. Met steun van uw partij."

Van der Velden is een fascinerend figuur. In de koffiekamer is hij de vriendelijkheid zelve, altijd in voor een vrolijk gesprek over kunst of muziek.

Maar in de raadzaal draaien zijn wenkbrauwen een kwartslag, en praat hij plotseling met een indringend klagerige toon, alsof hij het leed van de hele wereld op zijn schouders draagt, en vanmorgen ook nog een leuke band had.

Maar Van der Velden heeft ook nogal de neiging een punt te hebben. De man die zichzelf ziet als spreekbuis van 'de miljoenen Rotterdammers die niet naar de stembus kunnen' (de dieren dus), werd al eens uitgeroepen tot beste raadslid van de stad en weet dat iedereen rechttop gaat zitten als hij aan het woord is. Ook als het over mensenzaken gaat. Zelfs burgemeester Aboutaleb lijkt soms van hem onder de indruk - en dat is uitzonderlijk.

Deze donderdagochtend klonk Van der Velden nog net iets klageriger dan anders. Alleen die term al: ganzenerreur. "Ik weet niet of Leefbaar Rotterdam weet wat terreur betekent, maar ik wel", sneerde hij. "Terreur is georganiseerd geweld om een politiek doel te bereiken. Daar lijkt me bij ganzen geen sprake van."

Ach, Leefbaar Rotterdam, zuchtte Van der Velden. "Die partij roept al sinds de oprichting dat de stad wordt overlopen. Maar nu niet meer door asielzoekers of buitenlanders, nee: door gakkende ganzen. Laat ik u dan vertellen dat watervogels gewoon bij deze stad horen. Ze hebben net zoveel recht op de stad als de mens. Het zijn gewoon inwoners van onze stad."

De stemming sloeg prompt om. Wethouder Vincent Karremans wilde nog wel kwijt dat die ganzenpoep hartstikke vervelend is, en dat nijlganzen volgens hem het grootste probleemgeval zijn ('zonder te willen stigmatiseren, voorzitter'). Maar zijn dochter vond het toevallig hartstikke leuke dieren. "En het is ook niet het grootste probleem dat we in Rotterdam hebben, laten we wel wezen. We gaan hier dus geen dieren vangen, of doden." Wel wilde hij kijken of de gemeente nog wat meer eieren kan laten rapen, om de overlast een beetje in te perken. "Maar ganzen houden zich nu eenmaal niet aan de APV, hoe jammer dat ook is. We gaan niet voorkomen dat ze poepen. Daar helpen geen 1500 moties tegen."

Ruud van der Velden knikte instemmend. ◀

Peter Groenendijk is politiek verslaggever Rotterdam voor AD Rotterdams Dagblad en trotse inwoner van Rotterdam-Zuid. Is regelmatig in het Natuurhistorisch Museum met dochter Merel (6). Zij is overigens vernoemd naar het Beatles-nummer, niet naar de vogel.